

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra VERDENS KRØNIKE 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 397.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig02val-shoot-idm139691387771792/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

dens Gruber. Ad trange Veie maatte han stride sig frem til Høiskolen i Erfurt, men Herren velsignede hans Vaaben: Bøn og Flid, og allerede som ung Magister, kom han for Orde som et dygtigt Hoved. Det var hans Faders Villie, at han skulde lægge sig efter Lov og Ret og blive en fornem Mand; men den Bekynring for Sjælens Frelse, som med Eet betog ham, til hans Faders store Harm og alle Kyndiges Forundring etc. Han fødtes 1488. — —

Side 258. Mærkeligt er det, at de spanske Geistlige, som stode Karl bi i hans sidste Tid, siden bleve forkættrede som Luthers Tilhængere. Det er som om Luthers Aand omsvævede ham i Dødens bitre Stund, til Tak fordi han lod den Helliges Støv hvile i Fred, da han under sit seirende Indtog i Vittenberg op-hidsedes til at vanære det. — —

Side 280. Ligesom Dannemark i Middelalderen var det mindst fordærvede Land, blev dets Reformation ogsaa et glædeligt Oprin; den var ikke Enkeltes Værk, men Folkets høie Begæring, derfor vare ogsaa næsten alle Prædikanterne Indfødte, og selv mellem de gamle Bisper vare gudfrygtige Mænd. Grunden hertil maa søges først i Folkets aandelige Dybde, og dernæst i dets senere Omvendelse til Kristendommen. Derfor beundrede Man endnu i Midten af det 13de Aarhundrede de danske Klerkes Lærdom ved Conciliet i Lyon, derfor fandtes i mange Klostre skrevne Oversættelser af Psalmerne og andre Bibelens Bøger, derfor sad endnu i Kong Hanses Tid en vakker Mand: Borge med Lindemærket paa Lunds Erkestol, derfor bleve Præsterne ikke Tiggere, og under 3die Kristian gav Adelen 15dedelen af al sin Formue til at betale Landets Gæld.

Side 267. Lin. 1 f. n. Vantroen hardtad ulægelig.

Det er langt fra min Mening hermed at vilie nedsætte gamle Plato; jeg kender endnu meget for lidt til ham, til at kunne fælde en ganske vis Dom over hans Lærdom; men det tykkes mig klart, at han var en ydmyg, sandhedskærlig Grubler, der vel af sin Tids Aand lod sig foriede til megen Spidsfindighed, men dog med alvorlig Omhyggelighed sankede de Lysglimt Aanden kunde faae Øie paa i sig selv og i Oldtidens Sagn. Ganske anderledes er det med dem der i Kristi Menighed stride under hans Banner, de flygte fra Lyset ind i hans Tusmørke, fordi deres Gerninger ere onde. De vil ikke vandre for Guds Aasyn ustraffelig i Kærlighed, men kun drømme om ham, de bilde sig ind, at der intet Ondt er til, intet Reguskab, ingen Dom eller Straf, de føle da ikke deres Nød, eller Trangen til